

ת"פ 7166/09/15 - מדינת ישראל נגד אחמד נעמה

בית משפט השלום בעכו

18 פברואר 2016

ת"פ 7166-09-15 מדינת ישראל נ' נעמה(עציר)

ת"פ 7238-09-15

לפני כבוד השופטת ג'ני טנוס
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשם

אחמד נעמה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד דוד יזרעאלי

הנאשם - הובא

הסניגור - עו"ד סנעאללה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת נשק, חלק של נשק ותחמושת שלא כדין (ריבוי עבירות)- עבירה לפי סעיף 144(א) רישא + סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. על פי הנתען בכתב האישום, ביום 23.8.2015 במהלך חיפוש בביתו של הנאשם נתפסו בארון שבחדרו הפריטים הבאים בהם החזיק הנאשם שלא כדין: כלי דמוי תת-מקלע מאולתר שמסוגל לירות כדור ולהמית אדם, 11 כדורי תחמושת 9 מ"מ ומחסנית לנשק.
3. כמו כן, באותו יום נתפסו בקרקע חקלאית שאינה שייכת לנאשם ואינו מורשה להשתמש בה, את הפריטים הבאים בהם החזיק הנאשם שלא כדין: כלי דמוי תת-מקלע מאולתר שמסוגל לירות כדור ולהמית אדם, 12 כדורי תחמושת 9 מ"מ, מחסנית נשק, ורימון יד הלם/ סנור M7290 שבכוחו להזיק לאדם.

עמוד 1

תסקיר שירות המבחן:

4. מתסקיר שירות המבחן שהוגש לתיק עולה, כי הנאשם הוא כבן 24 שנים, גדל במשפחה המונה זוג הורים ו-7 ילדים, וכבר מגיל צעיר נחשף לשימוש לרעה בסמים ובאלכוהול. עוד צוין, כי לנאשם אין עבר פלילי וזאת היא הסתבכותו הראשונה עם החוק.
5. קצינת המבחן ציינה כי מדובר בבחור בעל יכולת תעסוקתית טובה המעידה על לקיחת אחריות מגיל צעיר כלפי עצמו וכלפי בני משפחתו.
6. בהתייחס לאירוע נשוא כתב האישום, הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו באופן פורמלי בלבד תוך השלכת האחריות על אחר. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מתקשה לבטא הבנה להשלכות ולחומרת העבירה בה הואשם, ואילו התייחסותו למצבו הפלילי מאופיינת בקונקרטיזציה ושטחיות תוך צמצום אחריותו למעשיו.
7. קצינת המבחן מצאה, כי אצל הנאשם קיימים קווי אישיות תוקפניים וקושי בביטוי רגשי. לצד זאת, הנאשם מרבה להשתמש במנגנוני הגנה מסוג הדחקה, וניכר כי הוא אינו מחובר לחומרת מצבו בכלל ולחומרת העבירות בהן הורשע בפרט.
8. בהתבסס על האמור לעיל קצינת המבחן העריכה כי רמת הסיכון הנשקפת מהנאשם להישנות מעשים דומים לאלה המיוחסים לו בכתב האישום, היא בינונית-גבוהה.
9. לאור המסקנות הנ"ל, לא נבדקו ביחס לנאשם אפיקים שיקומיים, וקצינת המבחן קבעה כי יש להטיל עליו ענישה מוחשית שתבהיר לו את גבולות החוק כמו גם גבולות האסור והמותר להתנהגותו.

דברי עדי האופי:

10. הסגור העיד שני עדי אופי בעניינו של הנאשם: אמו של הנאשם, הגב' אניסה נעמה, ודודו של הנאשם, עו"ד עלי חוסיין.
11. השניים העידו כי הנאשם בעל תכונות אופי טובות, שמעד לראשונה בחייו. הם תיארו את הסבל שנגרם לו ולמשפחתו עקב הסתבכותו בפלילים וביקשו להקל בעונשו. אמו של הנאשם הוסיפה, כי בנה מסייע בפרנסת הבית, ואילו עו"ד חוסיין הוסיף כי ימשיך ללוות אותו גם לאחר סיום ההליך הפלילי על מנת לסייע בידיו שלא להסתבך שוב.

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש:

12. ב"כ המאשימה הגיש את טיעונו בכתב והשלים את טיעונו בעל-פה ובמסגרתם הפנה לערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, שהינו שלום הציבור והגנה על חיי אדם, וטען כי נסיבות המקרה מצביעות על מטרות לא כשרות במיוחד מצד הנאשם שכן הוא לא נתן הסבר אשר יניח את דעת בית המשפט להימצאות הנשק ללא רישיון.

13. ב"כ המאשימה הדגיש את העובדה, כי הנאשם החזיק מספר נשקים עם מספר רב של כדורים בשני מקומות שונים, דבר המעצים את הסיכון לאלימות קשה עד קטלנית.

14. לעניין מתחם העונש ההולם - ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה שונה המשקפת לטענתו מגמה של החמרה בענישה והטלת עונשי מאסר ממושכים כלפי המורשעים בעבירות נשק. בהתאם לכך, ב"כ המאשימה עתר לקבוע מתחם עונש הולם כולל לכל העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום, שנע לדידו בין 3-5 שנות מאסר בפועל בצירוף מאסר על תנאי וקנס.

15. לסיום, ב"כ המאשימה בקש לגזור על הנאשם עונש מאסר במתחם העונש הנ"ל, מאסר על תנאי מרתיע וקנס.

טיעוני הסנגור לעונש:

16. בתחילת טיעונו ציין הסניגור כי הענישה הינה אינדיבידואלית וצריכה להתאים לכל נאשם ונסיבותיו. אומנם מדובר בעבירה חמורה, אך מדובר בעבירה מהרף הנמוך של עבירות הנשק כאשר לעבירה הנ"ל לא התווספו עבירות נלוות.

17. הסניגור הוסיף, כי מדובר בנאשם אשר הודה במעשים עוד בשלבי החקירה במשטרה ואף מסר מיוזמתו פרטים אודות מקום הימצאות הנשקים, דבר המעיד על יסוד נפשי נמוך ועל חרטה עמוקה וכנה.

18. בכל הנוגע לאמור בתסקיר שירות המבחן, הסנגור סבר כי אין המדובר בתסקיר שלילי, אף שלא נכללה בו המלצה טיפולית אודות הנאשם.

19. הסניגור הדגיש את העובדה כי לנאשם אין כל עבר פלילי, וכי מאז מעצרו הוא עבר תהליך מאוד ארוך, קיבל אחריות על מעשיו והודה במיוחס לו.

20. לעניין מתחם העונש ההולם - הסניגור חלק על המתחם לו טען ב"כ המאשימה והוסיף, כי הפסיקה אשר הפנה אליה ב"כ המאשימה אינה תואמת את נסיבות המקרה של הנאשם.

21. לבסוף, הסיגור עתר להקל עם הנאשם ולהטיל עליו עונש צופה פני עתיד תוך הסתפקות בימי המעצר בהם שהה הנאשם עד כה. כמו כן ביקש הסיגור להעמיד את הנאשם בצו מבחן תקופה של שנה וחצי.

דברי הנאשם:

22. הנאשם ביקש לומר את דברו בבית המשפט כאשר הביע צער וחרטה על מעשיו וטען כי למד מהם לקח.

דין והכרעה:

23. הנאשם חטא בביצוע עבירות חמורות. הוא החזיק בנשק שמסוגל לירות ובכוחו להמית אדם וכן בתחמושת, וזאת בלא רשות על-פי דין להחזקתם.

24. הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה הוא שלום הציבור ובטחונו, שכן שימוש בנשק שלא כדין עלול להוביל לתוצאות הרוג אסון עד כדי קיפוח חיי אדם.

25. אין צורך להכביר במלים אודות הסכנה הטמונה בביצוע עבירות בנשק לביטחון הציבור והפרט. לצערנו, אנו עדים לאלימות גואה מדי יום תוך שימוש בנשק חם באופן שפוגע בשלום גופם ושלוות נפשם של הציבור, ולצערנו אף לקיפוח חיי אדם.

26. בהיות הזכות לביטחון הגוף והנפש ערך בסיסי לקיומנו כבני אדם בחברה אנושית מתוקנת, ברי כי שיקולי ההלימה מחייבים העדפה ברורה של האינטרס הציבורי על פני האינטרס האישי של הנאשם.

27. בתיק ע"פ 4460/11 **מדינת ישראל נ' פאיד** (מיום 28.11.2011) נקבע ביחס לעבירות הנשק כי:

"עבירות בנשק חומרתן מכופלת, הן בעצם המעבר על החוק ובמוטעם במאטריה הספציפית; נשק שאינו כדין, קרי - ברישיון כדבעי, מועד לפורענות. זכורה האמירה, אם ראית במחזה תיאטרון אקדח במערכה הראשונה, סופו שיירה במערכה השניה או השלישית. הימצאותו של נשק בידיים לא נכונות עלול להביא בסופו של יום אף לקיפוד חיי אדם".

28. בית המשפט העליון פסק לא אחת, כי בגין עבירות של אחזקת נשק שלא כדין מן הראוי להטיל עונש מאסר לריצוי בפועל גם כשמדובר במי שזו לו עבירתו הראשונה. ביטוי לעמדה זו ניתן למצוא בתיק ע"פ 6583/06 **אדהאם נ' מדינת ישראל** (מיום 5.12.2006), שם נקבע כי:

"המערער ביצע עבירה חמורה, כאשר החזיק נשק ומחסנית שלא כדין. בתי-המשפט כבר

פסקו לא אחת, כי עבירה של החזקת נשק שלא כדין הינה חמורה בשל הסיכון הפוטנציאלי הגלום בה. והרי, כל הנושא נשק שלא כדין מסכן את הסובבים אותו ואת החברה כולה. כן כבר נקבע, כי עבירה זו מצדיקה השתת מאסר בפועל אף על מי שזו לו הרשעתו הראשונה. כך, למשל, קבעתי בהחלטתי ברע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל (לא פורסם): "הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית-המשפט לשקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העבריין.....".

29. לאחרונה חזר בית המשפט העליון על עמדתו העונשית הנ"ל בעבירות נשק, גם בעבירות נשק שאינן ברום המדרג, כמו במקרה דנן (ע"פ 5681/14 מדינת ישראל נ' טאטור, מיום 01.2.2015).

30. אשר לרמת הענישה הנוהגת בעבירה מסוג זה אציין, כי שני הצדדים הגישו לעיוני פסיקה שונה המגלה לא מעט פערים בנוגע למדיניות הנוהגת בעבירות כגון אלו. כך למשל, ניתן להצביע על מספר מקרים בהם הוטלו על נאשמים מאסרים בדרך של עבודות שירות, גם כאשר מדובר היה בהחזקת אקדח. מנגד, ניתן להצביע על מקרים אחרים בהם הוטלו מאסרים לתקופות שנעו בין 10-16 חודשים.

31. אביא להלן מקבץ של פסקי דין בנדון:

בע"פ 4329/10 איסמעיל נ' מדינת ישראל (מיום 25.10.2010), מדובר היה בנאשם אשר החזיק ברכבו באקדח טעון ובתחמושת במצב נצור והוטלו עליו בבית המשפט המחוזי 20 חודשי מאסר, 16 חודשי מאסר על תנאי וקנס. ביהמ"ש העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

ת"פ (מחוזי-נצ') 18510-10-14 מדינת ישראל נ' אחמד (מיום 3.3.2015), מדובר היה בנאשם בעל שתי הרשעות קודמות בעבירות סמים. כתב האישום בעניינו כלל שני אירועים שאחד מהם התייחס להחזקת אקדח, מחסנית ובה כדורים תואמים וברימון, ואילו האירוע השני התייחס לעבירת סמים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות הנשק נע בין 6 חודשי עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל, ובסופו של דבר גזר עליו בגין האירוע המתייחס לעבירות הנשק 10 חודשי מאסר בפועל.

בתיק פלילי 5576-05-12 (שלום חדרה) מדינת ישראל נ' מברצקי (מיום 12.11.2012), מדובר היה בנאשם שהורשע בהחזקת אקדח מסוג ברטה לאחר שרכש אותו מאחר כמו כן נמצא הנאשם מחזיק שתי מחסניות תואמות המכילות בתוכן 8 כדורים תואמים בכל אחת מהמחסניות, וקופסאות שהכילו עשרות כדורים ותרמילים מסוגים שונים, בית המשפט גזר על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל 8 חודשי מאסר על תנאי.

בע"פ 5604/11 נאסר נ' מדינת ישראל (מיום 5.10.2011), בית המשפט העליון דחה ערעור על פס"ד בו

השית בית המשפט המחוזי על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל ו-9 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירות של החזקת נשק ותחמושת לאחר שנתפסו אצל הנאשם בחיפוש בביתו אקדח מסוג ברטה ומחסנית לאקדח ובה 8 כדורים. בית המשפט העליון הוסיף, כי אף אם האקדח שנתפס לא היה תקין, אין בכך כדי למזער את המסוכנות.

בע"פ (מחוזי-ת"א) 11205-01-12 **רישאת נ' מדינת ישראל** (מיום 9.5.2012), מדובר היה בנאשם אשר הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בהחזקת נשק ברכב (אקדח ושתי מחסניות עם כדורים) וכן החזקת סכין. העונש שהוטל על הנאשם עמד על 12 חודשי מאסר.

בתיק פלילי (שלום עכו) 6532-03-14 **מדינת ישראל נ' רעד** (מיום 3.7.2014), מדובר היה בנאשם צעיר בעל הרשעה קודמת אחת אשר הורשע בהחזקת 6 רימוני הלם, מספר מחסניות וכמות גדולה של כדורים מסוגים שונים. בית המשפט גזר עליו 14 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

ע"פ 5713/10 **אקרמן נ' מדינת ישראל** (מיום 1.3.2011), המתייחס לנאשם אשר החזיק לבנת חבלה המכילה כ-500 גרם חומר נפץ מרסק ואצבע חבלה המכילה כ-100 גרם חומר נפץ מרסק, ובהמשך מסר את חומרי החבלה לאחר. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר, אולם בית המשפט העליון, נוכח שיקולי שיקום, החליט להקל בעונש ולהעמידו על 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בע"פ (מחוזי חי') 4318-10-11 **מדינת ישראל נ' רפאילוב** (מיום 5.1.2012), מדובר היה בנאשם אשר החזיק בביתו 4 לבנות חבלה, 250 גרם כל אחת, המכילות חומר נפץ מסוג T.N.T, רימון יד עשן כחול, ורימון יד מדוכה גז. בית המשפט דחה את ערעור המדינה על קולת העונש והותיר על כנו עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בע"פ (מחוזי חי') 6059-02-12 **מדינת ישראל נ' גהגאה** (מיום 19.4.2012), מדובר היה בנאשם אשר החזיק בנשק ושתי מחסניות. בית המשפט דחה חלקית את ערעור המדינה על קולת העונש והותיר על כנו עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, אך החמיר ברכיב המאסר המותנה ורכיב הקנס.

32. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - בכתב האישום אין פרטים אודות משך הזמן בו החזיק הנאשם בנשק ובתחמושת, הכיצד הגיעו לידי ומהו המניע שעמד מאחורי מעשיו. כמו כן, כתב האישום אינו מייחס לנאשם כוונה לעשות שימוש באמל"ח שנתפס. יחד עם זאת, אין לי אלא לתהות, האם כוונות תמימות עומדות ביסוד מעשה מסוג זה? האם אדם נורמטיבי שיודע להבדיל בין טוב לרע, היה טורח להחזיק בכל כמויות האמל"ח נשוא כתב האישום ולהסתיר אותם במקום מסתור כך לשם שמייים וללא סיבה?

33. דומני כי התשובה גלומה בעצם התהייה העולה מהשאלה.

34. בשים לב למכלול הנתונים, לרבות כמויות הנשק, פוטנציאל הנזק והפסיקה הנוהגת, אני קובעת שמתחם העונש ההולם נע בין 7 חודשים ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.
35. אעבור כעת לבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.
36. כפי שצוין מקודם, הנאשם הוא בחור צעיר, רווק, בן 24 שנים, ונעדר כל עבר פלילי. הנאשם עובד מגיל צעיר ומסייע בפרנסת המשפחה.
37. הנאשם הודה במיוחס לו עוד בשלבי החקירה במשטרה, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. זה המקום לציין, כי הנאשם הוא זה שמסר מיוזמתו פרטים למשטרה אודות הנשק, הרימון והכדורים שנתפסו בשטח החקלאי, וברי כי סייע בכך לגילויים.
38. מנגד, אין להתעלם ממסקנות שירות המבחן והתרשמותו לגבי האחריות המוגבלת שהנאשם נטל על עצמו בגין מעשיו, וזאת לנוכח הודאתו הפורמאלית וטענתו כי מיהו אחר מהמשפחה ניסה להפלילו בעבירות שבנדון.
39. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נמנע מקבלת אחריות אישית בנוגע לעבירות ותוצאותיהן, ומתקשה לראות את החומרה שבמצבו בכלל ובעבירות בהן הורשע בפרט. לכך אוסיף, כי שירות המבחן התרשם מקיומם של קווי אישיות תוקפניים אצל הנאשם, לצד שימוש מרובה במנגנוני הדחקה.
40. לאור זאת, שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות מעשים עוברי חוק בעתיד הוא ברמה בינונית-גבוהה.
41. להערכת שירות המבחן, הנאשם אינו פנוי להתבוננות ביקורתית במעשיו ומאחר שאינו נוטל אחריות פעילה בנוגע לביצוע העבירות, לא נפתח פתח לבחינתם של אפיקים שיקומיים. לאור זאת נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו.
42. לסיום, לקחתי בחשבון, אם כי במידה מוגבלת בלבד, את נסיבותיו האישיות של הנאשם והנסיבות המיוחדות של משפחתו לאור העובדה כי טרם מעצרו הוא תרם באופן משמעותי לכלכלת המשפחה והיה למעשה המפרנס העיקרי שלה, ולאור כך שאביו נפגע לאחרונה באורח קשה וכיום אף מאושפז בבית חולים, באופן שמדגיש אף ביתר שאת את חסרונו של הנאשם כאחד המפרנסים של המשפחה.
43. ציינתי כי נסיבותיו האישיות של הנאשם נשקלו באופן מוגבל משום שברור כי השיקול האישי נסוג מפני השיקול הציבורי, כפי שצוין מקודם.

44. על יסוד כל המפורט לעיל, אני מוצאת כי העונש המתאים במקרה דנן נוטה לעמוד על אמצע המתחם.

45. סיכומי של דבר, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל של 12 חודשים מיום מעצרו בתאריך 23.8.2015.

ב. מאסר על תנאי של 7 חודשים במשך שלוש שנים והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו עבירת נשק ויורשע בגינה.

ג. קנס בסכום של 5,000 ש"ח או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.9.16 ובכל 1 לחודש עוקב, אי עמידה באחד התשלומים תביא לפירעון מידי של יתרת הקנס.

46. אני מורה על חילוט המוצגים התפוסים לטובת המדינה או לפי כל החלטה שתינתן ע"י קצין משטרה ובהתאם לשיקול דעתו.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ט' אדר א' תשע"ו, 18/02/2016 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס , שופטת